

158. ՏՈՆԸՍ ԿՈՒՐՅՐԱԼ ԸՄ

Մին մարթ հանգաւ էշա՛վ կյամ ար շենը: Քշերեն կեսումը հըս-
նում ա տոն, կնգանը ծեն տամ, ասում՝ տոռնը պեց ըրա: Կնեգլը
թա՛ էս ա մարթըս տանը, համ էլ ղոռնաղ օնենթլ, կարել չըմ քեզ էլ
ղոռնաղ յոր օնեմ:

էտ մարթը մտածում ա, մտածում, ասում.— Բնլի էս մըեր
տոնը չի, հալն մին քլիննամ հըռըցանա նորից կյամ: Մին խիլլա
տըեզ քլիննամ ա, տանը թուշը յոր օնում, կյամ: Կյամ ա նորից
պիցիրաննում բալկոնը, ծեն տամ, ասում՝ ա կնեգլ, տոռնը պեց
ըրա: Կնեգլը թա՛ պա քեզ նոր չըսեցե՛ կորի, քլինն, մարթըս վըեր
գլիդա, կլիլանկան և ճաշըտ իփի, փնանփռնանտ հըվաքե, ռադ իլ:

էս մարթը նորից ա էրկան մտածում, ետնան թա՛ էս ղուրթը-
ղորթ մըեր տոնը չի, հալն քլիննամ դերին հըցընեմ, տըեսնամ
հի՛նչ ա ասում:

Տա քլիննամ ա դերին քունըտըեղա եր կըցընում, հետան քցնմ,
պիրոն: Վըեր պիցրանում ըն բալկոնը, դերը ծեն ա տամ, թա՛
տորթի՛, ղուռը բացա: էտ կնգանը սիրանկանը տոն ա կյամ, մհակը
տուանը քըմական յոր օնում, դերին կլիսավը մեհետ նի հըսցընում,
ճղում, ըռնրփալալ անում: Դերը վըեննան մինչև կլնիս ըռնըթա-
թախ տըեռած, փելոնը հվաքում ա, տըեզատ փախնում, էտ
մարթն էլ՝ նհետը Վըեր խիլլա հըռանում ըն, էտ մարթը թա՛ ա՛
դեր, էս հենց ար մըեր տոնը չինի: Դերը թա՛ ա՛ տնաշեն, էս իսկի
մըեր շենը չի, ծըեր տոնը վըե՛րն ա: